

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 147/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. J., T., Ing. I. Š., T., A. K., T., P. L., T., a P. S., T., zastúpených advokátom JUDr. M. B., P., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 1382/1998 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. J., Ing. I. Š., A. K., P. L. a P. S. odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. mája 2007 doručená sťažnosť Ing. J. J., T., Ing. I. Š., T., A. K., T., P. L., T., a P. S., T. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. M. B., P., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín

(ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 1382/1998 o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že po podaní návrhu z 28. mája 1998 okresný súd v ich veci nekonal a pojednávanie, ktoré nariadil až na 21. december 1999 sa neuskutočnilo, pretože odporca podal návrh na vylúčenie zákonného sudcu. Krajský súd v Žiline uznesením z 31. januára 2000 námietke zaujatosti nevyhovел. Okresný súd následne určil termín pojednávania na 2. máj 2000, ktorý neskôr zrušil. Keďže v ďalšom období okresný súd vo veci nekonal, sťažovatelia podali 31. mája 2004, 16. marca 2005 a 24. apríla 2006 žiadosti o nariadenie pojednávania. Dňa 13. marca 2007 bolo sťažovateľom doručené uznesenie o zastavení konania proti navrhovateľom vo 4. a v 5. rade a predvolanie na pojednávanie na 24. máj 2007. Na tomto pojednávaní okresný súd bez toho, aby boli vypočutí všetci účastníci konania, vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol.

Podľa názoru sťažovateľov došlo v konaní k zbytočným priet'ahom, ktoré boli spôsobené viacročnou nečinnosťou okresného súdu, a tým bolo porušené ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Sťažovatelia poukazujú na to, že vec nebola právne zložitá, svojím správaním neprispeli k priet'ahom, naopak žiadali o konanie vo veci a okresný súd postupoval v konaní neefektívne, nehospodárne a spôsobom, ktorý u nich vzbudzoval právnu neistotu. Sťažovatelia uviedli, že postupom okresného súdu bolo porušené aj ich základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 13 a 14 dohovoru.

V návrhu na rozhodnutie ústavného súdu po jeho oprave podaním z 29. mája 2007 sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd vyslovil porušenie ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a priznal im finančné zadost'učinenie každému 60 000 Sk a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04) ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď bola sťažnosť doručená ústavnému súdu, už nedochádza k prietahom v konaní postupom označeného orgánu (napriek tomu, že vec nebola ešte právoplatne skončená), je daný dôvod na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže preto vyplývať aj z toho, že porušenie uvedeného práva sa namieta v takom konaní pred

všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06).

Sťažovatelia namietali porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nečinnosťou okresného súdu v konaní o ich žalobnom návrhu, o ktorom okresný súd meritórne rozhodol skôr, ako podali sťažnosť ústavnému súdu, a preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľov po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní sťažnosti nezaoberal možným porušením základného práva sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru, ktoré sťažovatelia označili v odôvodnení sťažnosti, nie však v návrhu na rozhodnutie vo veci samej, ktorým je ústavný súd viazaný (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ústavný súd o ďalších nárokoch sťažovateľov nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. júna 2007